

Eindrapportage

- **Klacht:** Acute Leukemie
- **Behandelperiode:** 5 juli 2006 t/m 30 mei 2007
- **Cliënt:** In eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Pieta genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** John Bonte
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** 3 december 2007

Eindrapportage: Acute Leukemie

Pieta heeft reeds 1 chemokuur ondergaan op het moment dat ze bij de stichting wordt aangemeld.

Klacht 1: Leukemie en lichamelijke gevolgen van de behandelingen (o.a. chemotherapie)

Klacht 2: Geestelijke verwerking

Pieta meldt zich via haar tante bij ons aan. Pieta heeft op dat moment te horen gekregen dat ze leukemie heeft. Pieta is de oudste van twee kinderen. Haar moeder is al enige tijd geleden aan de gevolgen van kanker overleden. Pieta staat positief in het leven, ook in deze nieuwe situatie. Ze wil echt genezen en is bereid, indien mogelijk, daar ook iets voor te doen. Op het moment van aanmelding is het ziekenhuis al met een behandelplan gestart. Pieta woont en werkt in Amsterdam en kan daarom moeilijk naar onze praktijk komen. Daarom gaan we haar in eerste instantie alleen afstandsbehandelingen geven.

Pieta's vader heeft erg veel moeite met het feit dat, na zijn vrouw, nu ook zijn dochter ziek is. Dit zorgt ervoor dat gesprekken met haar vader moeizaam verlopen. Ze ervaart dit als pijnlijk.

Verloop van de behandeling

T.a.v. leukemie:

Pieta krijgt in eerste instantie drie chemo behandelingen en wordt bestraald om de aanwezige leukemiecellen te doden. Na deze kuren krijgt Pieta een beenmergtransplantatie.

De chemo behandelingen slaan telkens goed aan. Na iedere chemo kuur is er een zogenaamde dip-periode. Dit wil zeggen dat gedurende 2 à 3 weken het lichaam moet herstellen en de afweer extra laag is. Het lichaam is dan extra vatbaar voor infecties en dergelijke. Na de dip gaat het steeds goed met Pieta. Ze voelt zich goed, slaapt goed en eten gaat ook goed.

We hebben de indruk dat onze afstandsbehandelingen bijdragen aan een sneller herstel. Pieta krijgt in die periode (juni '06 t/m mei '07) tweemaal per dag een afstandsbehandeling. Onze indruk is slechts gevoelsmatig, want wij weten niet hoe Pieta gereageerd zou hebben zonder onze behandelingen.

Uit voorzorg om nog eventuele achtergebleven leukemiecellen te doden, krijgt Pieta nog een 4e chemokuur en daarna krijgt ze op 23 november '06 een beenmergtransplantatie.

Als gevolg van de chemokuren en bestralingen heeft Pieta last van een kapotte mond en voeten die aanvoelen alsof ze in brand staan. Vooral de voeten zijn erg pijnlijk en krijgen van Pieta een pijnscore van 7 op de schaal van 10. We hebben geprobeerd om bewust de pijn weg te nemen en de voeten af te koelen. Na enkele afstandsbehandelingen neemt de pijn af en krijgt een score van 4 op de schaal van 10. We kunnen hier

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

aannemen dat onze behandelingen hebben bijgedragen tot pijnvermindering omdat Pieta hiervoor geen medicatie heeft gekregen.

Pieta heeft ook last gehad van een bloedprop(embolie) in haar schouder die erge pijn veroorzaakt. Hiervoor krijgt Pieta bloedverdunners om te voorkomen dat de prop ergens anders schade veroorzaakt. Ook wij hebben geprobeerd deze prop ter plekke te laten oplossen, zodat de pijn verdwijnt en de prop onschadelijk wordt.

Na tien dagen verdwijnen Pieta's pijnklachten in haar schouder, en daarmee ook de prop.

Na de transplantatie is Pieta erg vermoeid en heeft ze enkele keren hoge koorts. Ook heeft ze last van een zeer onrustig gevoel in haar benen, arm en schouder. Dit verdwijnt direct na een persoonlijke behandeling door behandelaars van de stichting.

Drie dagen na de transplantatie blijkt dat Pieta's eigen immuunsysteem alweer begint te werken. Dit is veel sneller dan de artsen verwacht hadden. Zij hebben hiervoor geen verklaring. Het is heel goed mogelijk dat onze behandelingen hieraan hebben bijgedragen.

Omdat Pieta's immuunsysteem zo snel weer opbouwt, mag ze relatief snel weer naar huis na de transplantatie. Pieta gaat tijdelijk bij haar vader wonen om verder te herstellen van de transplantatie. Dit is ook erg praktisch, omdat Pieta dan voor het eerst voor persoonlijke behandelingen naar de praktijk kan komen. 8-1-2007.

Ze krijgt gedurende 1 maand 2 en daarna 1 persoonlijke behandeling per week.

Na de transplantatie gaat het conditioneel minder goed. Pieta is enorm vermoeid en heeft het erg koud. Die kou uit zich in schokkende bewegingen van het lichaam, het is meer een innerlijke koude. We gaan Pieta behandelen met een andere techniek, namelijk de drievoudige verwarmers. Hierbij worden de meridianen gemagnetiseerd. De energie van de drievoudige-verwarming reguleert meerdere functies. Het reguleert de temperatuur van het lichaam, verzorgt het metabolisme (stofwisseling), heeft een belangrijke invloed op de bloedvorming, zorgt voor de afvoer van afvalstoffen en heeft invloed op de energie verkregen uit de voeding.

Deze nieuwe behandeling wordt twee maal per week toegepast. Er is een mogelijkheid dat dit ertoe heeft geleid dat de klachten na een zestal behandelingen aanzienlijk verminderden. Vooral de kou en het schokken van het lichaam verdwijnen. De vermoeidheid is dan al wel minder maar nog niet weg. Pieta rust dan nog, wanneer ze er behoefte aan heeft. Deze herstelperiode duurt ongeveer 5 maanden. Pieta kan steeds meer actieve dingen doen, zoals fietsen en wandelen.

Na deze periode keert Pieta terug naar haar eigen appartement in Amsterdam waar zij deel gaat nemen aan een speciaal herstelprogramma voor mensen die kanker gehad hebben: Body en Herstel. Daar gaat Pieta haar conditie verder opbouwen en gedeeltelijk pakt ze haar werk weer op. Als Pieta stopt bij onze stichting werkt ze nog steeds aan haar conditie en haar werk pakt ze stukje voor stukje weer op. Het gaat heel goed met haar.

T.a.v. geestelijk herstel:

Door de leukemie is er heel wat veranderd en staat Pieta's leven volledig op zijn kop. Na haar eerste chemokuur gaat het zo goed met Pieta dat ze thuis mag herstellen. Zodra ze echter koorts krijgt, zal ze weer moeten worden opgenomen. Als dit inderdaad gebeurt, overvalt Pieta een enorme angst om koorts te krijgen en weer naar het ziekenhuis te moeten.

Wanneer ze later bij haar vader thuis verder herstelt, komen er allerlei moeilijkheden in de relatie met haar vader naar voren. Ze heeft verwachtingen ten aanzien van hem en hij ten aanzien van haar. Deze verwachtingen kloppen niet meer in de huidige tijd. Ze

zijn ontstaan in het verleden en kloppen eigenlijk niet meer in Pieta's huidige leven als volwassen, zelfstandige vrouw. Na een tijdje en een aantal gesprekken met mensen van de stichting, gaat Pieta er anders mee om en verbetert ook de relatie met haar vader.

Gedurende de periode van de beenmergtransplantatie voelt Pieta zich steeds redelijk ontspannen. Ze kan alles over zich heen laten komen en heeft er alle vertrouwen in. Als alles achter de rug is en Pieta genezen verklaard is, loopt ze tegen het feit aan dat ze haar lichaam niet meer vertrouwt. Het heeft haar eerder in de steek gelaten en zal dat nu weer doen, denkt ze.

Door middel van gesprekken met de behandelaars en mensen om haar heen, gaat Pieta met wat meer afstand naar haar eigen situatie en gedachten kijken. Door deze afstand kan ze het wat meer loslaten. Er komt meer ruimte voor berusting en acceptatie van haar gevoelens en emoties en ook haar angst. Alles mag er meer zijn zoals het is. Hierdoor voelt Pieta zich veel prettiger en ook sterker.

Pieta heeft gedurende de gehele periode geen andere geestelijke hulp. We denken en gaan ervan uit dat de behandelingen en de gesprekken die met haar zijn gevoerd, veel hebben bijgedragen aan het geestelijk herstel van Pieta. Dit is niet medisch aan te tonen, maar ook uit Pieta's eigen woorden blijkt wat een enorme hulp de stichting voor haar geweest is. Door wat er besproken wordt, komt Pieta steeds tot nieuwe inzichten en bewustzijn over hoe zij in het leven staat en met haar ziekte omgaat.

Afsluiting

Als Pieta stopt bij de stichting is zij gedeeltelijk begonnen met haar werk; 3 uur per week. Verder werkt Pieta aan haar conditie en pakt zij de draad van haar leven weer op. Ze is genezen verklaard, maar zal natuurlijk voorlopig nog onder controle blijven. Ze heeft haar eigen ervaring met haar ziekte en de rol van stichting T.K. in een brief onder woorden gebracht.

Pieta is een 28 jarige vrouw met leukemie. Ze wordt in eerste instantie gedurende 6 maanden alleen op afstand behandeld. Na de beenmergtransplantatie komt ze naar haar vader's huis om te herstellen en gaan wij haar eerst 2 maal, en na een maand 1 maal per week behandelen. Ze is in totaal 11 maanden in behandeling geweest, waarvan de eerste 7 maanden op afstand.

Eindconclusie

De conclusie t.a.v. de leukemie en haar lichamelijk herstel:

Onze intenties waren o.a. het ondersteunen van het afweermechanisme (met uitzondering tijdens chemotherapie) en de intentie dat er weer normale gezonde cellen gevormd worden en groeien.

Pieta herstelt steeds zeer snel na elke chemokuur. Haar bloeduitslagen wijzen dit steeds weer uit. Ook de medici zijn hier verbaasd over. Wij nemen aan dat onze behandelingen hiertoe een bijdrage geleverd hebben. Voor het eerst merken we duidelijk dat afstandsbehandelingen een bijdrage leveren aan het herstel. Al hebben we geen bewijs ten aanzien van het snelle herstel na de chemokuren.

Dit hebben we wel bij het snelle herstel van de kapotte mond en voeten van Pieta als gevolg van de chemotherapie en de bestralingen. De pijnscore gaat na enkele afstandbehandelingen van 7 naar 4 op een schaal van 10. Pieta gebruikt verder geen medicatie hiervoor.

Na de 1ste chemokuur heeft Pieta koorts (Ze is dan nog niet onder behandeling bij de stichting). Na de 2de en 3de kuur heeft ze geen koorts en bij de 3de kuur heeft ze zelfs helemaal geen bijwerkingen van de chemo. Ook hier nemen wij aan dat onze behandelingen een positieve bijdrage hebben geleverd.

Ook de pijn door de bloedprop in haar schouder verdwijnt relatief snel, we nemen aan dat ook hier onze behandelingen geholpen hebben. Pieta gebruikte echter ook specifieke medicatie hiervoor.

Na de beenmergtransplantatie heeft Pieta veel last van een zeer onrustig gevoel in haar armen, benen en schouders. Dit verschijnsel hebben wij binnen de stichting al eerder gezien bij mensen met kanker. Ook nu blijkt deze zeer vervelende onrust snel te verdwijnen na enkele persoonlijke behandelingen.

De conclusie t.a.v. Pieta's geestelijk herstel:

Pieta's leven is begrijpelijk, ingrijpend veranderd gedurende haar ziekte. De mensen van de stichting hebben steeds open gestaan voor de dingen die bij haar speelden. Door van alles te bespreken werd Pieta zich meer bewust van zichzelf en wie zij is en eigenlijk wil zijn.

In het contact met haar vader is bij Pieta veel meer bewustzijn en acceptatie gekomen. Haar relatie met hem is uit het verleden meer naar het heden verschoven.

Tijdens de chemokuren en ook achteraf speelt bij Pieta angst op weer ziek te worden. Ze moet weer leren vertrouwen te krijgen in haar lichaam. Wij denken dat de stichting ook hieraan een bijdrage heeft kunnen leveren. Dit is Pieta met ons eens, gezien haar eigen woorden over wat de stichting voor haar betekend heeft.